

Maandag 11 juni 1917 – enige editie

Londen, 9 juni. Officieel avondbericht: Bedrijvigheid van de artillerie over en weer. De dag was rustig aan het front ten zuiden van Ieper.

We wonnen enigszins terrein op de rechtervleugel van onze nieuwe stellingen.

Het gehele aantal gevangenen, dat wij sedert 7 juni genomen hebben, bedraagt nu ruim 7000. Een groot aantal kanonnen, machinegeweren en mijnwerpers liggen nog bedolven onder de wrakhoop.

Londen, 10 juni. Officieel middagbericht. In de afgelopen nacht hebben wij opnieuw op een aantal punten van ons slagfront ten zuiden van Ieper terrein gewonnen. Ten zuidoosten van Grétry, ten zuiden van Armentières en ten noordoosten van Ieper hebben wij vannacht met succes uitvallen ondernomen en 17 gevangenen meegebracht.

Londen, 10 juni. Officieel avondbericht: De vijand heeft ten zuiden van Ieper geen tegenaanval meer gedaan, maar zijn artillerie blijft in die streek in de weer.

Parijs, 9 juni. Officieel avondbericht:

In België heeft onze artillerie de Duitse loopgraven in de streek van Nieuwpoort geweldig onder vuur genomen en ernstig beschadigd.

Berlijn, 10 juni. Officieel middagbericht. Legergroep prins Rupprecht:

In het vak tussen Ieper en het Ploegsteertbos was na een rustige ochtend de artilleriestrijd pas tegen de avond, vooral op de vleugels, toegenomen. 's Nachts rukten op verscheidene plaatsen Engelse compagnieën op tegen onze linies. Zij werden overal afgeslagen.

In Vlaanderen verloor de vijand eergisteren tien, gisteren zes vliegtuigen in luchtgevechten en door geschutvuur. Enige dagen geleden heeft de vliegerofficier Müller zijn 14^e vijand in een luchtgevecht neergeschoten.

Berlijn, 10 juni. Officieel avondbericht: Op alle fronten, ook in de bocht van Wijtschate, was de dag over het algemeen rustig.

Berlijn, 11 juni. Officieel: Legergroep prins Rupprecht: In de duinstreek bij Nieuwpoort en ten oosten van Ieper nam de vuuractie gisteren tijdelijk aanmerkelijk in kracht toe.

Ook op het gevechtsterrein ten oosten van Wijtschate en Mesen zwol het vuur tegen de avond aan. 's Nachts rukten na een hevige vuuractie Engelse compagnieën tegen onze linies ten westen van Hollebeke en Wambeke op, maar werden teruggeslagen.

Ten zuiden van het dorp mislukten gisteravond aanvallen der Engelsen op de pottenbakkerij ten westen van Waasten.

Londen, 10 juni. Officieel. De Engelse admiraliteit deelt mede, dat watervliegtuigen gisteren met succes het vliegveld te Sint-Denijs-Westrem gebombardeerd hebben. De vliegtuigen zijn alle veilig teruggekeerd.

Londen, 11 juni. De oorlogscorrespondent Gibbs meldt: Het ondermijnen van de Engelse stellingen was gedurende een jaar aan de gang geweest; het was uitgevoerd door een aantal compagnieën tunnelgravers uit Australië, Nieuw-Zeeland en onze eigen mijndistricten. Het was een harde, zware arbeid; want de vijand legde tegenmijnen aan, en de onzen doorleefden vreselijke ogenblikken, als de werkers het geluid van houweelslagen vlakbij zich hoorden en zij met snelheid de tunnels moesten ontruimen, wilden zij niet "naar de andere wereld worden geblazen".

Er heerste een doodse stilte in de tunnel bij heuvel 60, toen daar om 10 minuten over drie met een metalen plaat contact werd gemaakt. Een onderdeel van een seconde later deed een vreselijke ontploffing alles beven. Bij de aardbeving spleet heuvel 60 open en er volgde een grote uitbarsting van vlamwolken. Sommige van onze Engelse troepen namen na deze explosie heuvel 60, die enkelen van hen ondersteboven gooide, op het ogenblik dat zij in de loopgraaf klaar stonden om tot de bestorming over te gaan.

Juist ten zuiden van die mannen waren troepen uit Londen, die zich aan weerskanten van het kanaal van Komen naar Ieper bevonden, bezig, al vechtend de bouwvallen van het beroemde Witte Kasteel ten zuiden van het kanaal van West-Hollebeke te naderen. Het is het kasteel Matthieu. Een aantal van de Londenaars moesten ten noorden van het kanaal hard vechten. Ze werden van twee kanten door machinegeweervuur bestookt. De vijand had krachtige verdedigingspunten in twee driehoekige stortplaatsen, waar aarde van de kanaalwanden was gestort. Daaronder had de vijand tunnels aangelegd. Een van die aardhopen werd door de Londenaars genomen; maar van de andere, aan de overzijde van de rivier, welke aardhoop de kanaaloever tegenover het Witte Kasteel beheerste, moesten zij terug. Bij het Witte Kasteel, waar de Londenaars vochten, gingen de Duitsers niet dan na hevige tegenstand terug. De bouwvallen van het kasteel werden bezet gehouden door anderhalve compagnie; en de Duitsers wierpen met bommen om zich de aanvallende troepen van het lijf te houden. Een Duits peloton kroop om de kasteelmuren heen en wierp bommen over deze stukken metselwerk heen. Na enige tijd hees de vijand de witte vlag; er werden zestig man gevangen genomen.

De Londenaars hadden nog veel moeite om de rivier over te komen. Rechts van hen lagen sommige regimenten uit Engelse graafschappen, die op hetzelfde terrein hadden gevochten, toen de

eerste tanks werden gebezigd, in de nacht van 6 juni. Ze lagen bij St.-Elooi in de vooruitstekende punt tegenover de aardehoop. In vorige gevechten waren er (door de Duitsers) diepe mijngangen in aangelegd; maar zij wisten niet, dat wij daaronder nieuwe mijnen hadden geboord. Toen het contact werd tot stand gebracht door de officieren van de graversafdelingen, ging een wild gejuich op uit duizenden kelen. Het opgewonden gejuich kon zelfs boven het gekraak van de ontploffingen worden vernomen. Daarop stormden talrijke infanteristen voorwaarts, om de grote, opengelegde kraters heen en voorbij de eerste Duitse loopgraaflijnes, die op vreselijke wijze waren vernield en uit hun verband gehaald. Er waren hier niet veel levende Duitsers, en zij, die nog leefden, waren door de schok en door de vrees dermate verbijsterd, dat zij in het geheel niet vochten. Achter hen was een versterkte plaats, de "Damstrasse" geheten, een straat van cementen huizen, gebouwd van grote blokken van 2 meter dik en zo geweldig solide, dat zelfs het springen van de zware granaten er weinig schade aan kon toebrengen. Deze stelling had onze officieren veel zorgen gebaard, want zij kenden haar sterkte; maar ons granaatbombardement was zo geweldig, dat vele blokhuzen waren in stukken gebroken en het garnizoen van de Damstrasse van schrik machteloos was geworden en werd gevangen genomen. De infanterie ging verder voorwaarts door een land van vreselijke chaos, verkoelde boomstronken, vernielde loopgraven, afvalhopen, enz., die tot dusver sterke punten van de Duitsers waren geweest, en afbraak van machinegeweren, prikkeldraad, bommen en lijken.

De eerste tegenslag kwam bij een herberg, waar de Duitsers, die er in waren, besloten hun leven zo duur mogelijk te verkopen. Ze hadden machinegeweren en geweren en openden het vuur op de onzen, die heel wat verliezen kregen. Want dezen wilden zich niet laten dwarsbomen, wat het ook zou mogen kosten.

Zij namen dekking, waar zij die konden vinden, en gebruikten hun geweren om de plaats te beschieten. Een voor een vielen de Duitsers neer en hun vuur verslaptte. Toen deden onze manschappen een charge tegen de bouwvallen en namen iedereen gevangen, die nog leefde. Langs de gehele slaglinie traden te tanks op, over elk terrein. Ze leden niet veel verliezen en zouden meer succes gehad hebben zo onze infanterie meer hulp van hen had nodig gehad. De volledigheid van deze overwinning en van de opmars van onze troepen is in de eerste plaats te danken aan de kanonnen en de kanonniers en de hoogste lof moet toegezwaid worden aan deze mannen, die gedurende bijna 14 dagen dag en nacht werkten onder de intense inspanning van hels lawaai, zonder voldoende slaap en aanhoudend in levensgevaar. De officieren der kanonniers zijn hees van het "vuur" commanderen. Ze zijn voor het ogenblik vermagerd door lichamelijke en geestelijke uitputting. De munitiedragers werkten zich stijf om de kanonnen te voeden. Ze hebben ongelooflijke hoeveelheden granaten aangevoerd.

De kanonniers van één divisie alleen hebben 180.000 granaten afgevuurd met hun veldbatterijen en meer dan 40.000 met hun zware stukken. Het munitieverbruik van al de andere groepen kanonnen is naar evenredigheid geweest.

Nadat onze troepen het hoge terrein van Wijtschate en Mesen veroverd hadden, werd aan alle batterijen het order gegeven de paarden aan te spannen. De kanonnen werden op de affuiten geplaatst en halverwege de slag werden de oude stellingen der kanonnen verlaten, na twee en een half jaar oorlogvoeren ter plaatse. In de velden, die gedurende die tijd iedere dag door de Duitse granaten doorploegd waren, stond de infanterie, om de batterijen voorbij te laten trekken en uit de duizenden mannen, deze mannen, deze met stof bedekte, verschroevde soldaten van ons, die wachtten om voorwaarts te gaan, ter ondersteuning van de eerste

golven der aanvallende troepen, steeg een groot gejuich op, dat de weg der kanonnières volgde en met hen tegen de heuvelrand opsteeg. Hier werden de kanonnen opgesteld en in werking gebracht voor de tweede fase van het gevecht, langs verdere hellingen.

Londen, 10 juni. Reuters bijzondere correspondent aan het Engelse front seinde zaterdagavond: De laatste berichten over de aanval in het centrum, die gisteravond ondernomen is tegen onze nieuwe stellingen langs de rug van Mesen bewijzen dat hij de Duitsers verbazend duur kwam te staan. We hebben een wonderbaarlijk sterke geconcentreerde artilleriemacht naar voor gebracht, die het open terrein beheerst, waarover de aanval zich moest ontplooiën en onze beheersing van die rug gaf ons een uitstekende uitkijkpost. In het roffelvuur van onze batterijen en machinegeweren werden de Duitsers in massa neergemaaid. De kleine post te Klein-Zillebeke, die onze bezetting opgaf, onder de druk van een grote overmacht, werd kort daarna hernomen en ondanks de grote offers aan mensen, die de Duitsers brachten, verloren wij geen meter van het terrein, dat wij in de slag van donderdag genomen hadden. De verliezen van de vijand sedert de ochtend van de 7^e worden geschat op vijfmaal het aantal gevangenen, dat wij in de gevechten van donderdag genomen hebben. Een aantal gevangenen worden nog steeds binnengebracht.

De omvang van de ramp die de Duitsers overkwam, moge blijken uit de wederwaardigheden van de 3^e Beierse divisie die een andere divisie op de dag voor de aanval afgelost had. Het overschot dat donderdagavond teruggetrokken werd na het invallen van de duisternis, was niet langer een in de oorlog bruikbare eenheid.

Gevangenen getuigen van het verschrikkelijke bloedbad dat aangericht is.

Ze beschouwen onze kokende oliespuiten en vlammenwerpers als de rechtvaardige straf voor hun eigen oorlogsmethoden.

Als een bewijs van de buitengewone krachtdadigheid van het werk der artillerie wordt aangehaald, dat de batterijen zo flink oprukten, en vlak achter de wegstormende infanterie opnieuw in actie kwamen, dat wij een paar uur nadat de slag begonnen was, feitelijk een nog sterker geconcentreerd artillerievuur op de voornaamste uitvalspunten konden richten dan bij het begin, toen toch ieder kanon reeds op zijn lang van tevoren vastgestelde plaats stond.

Thans is aan de wereld bewezen, dat het Engelse leger tegen het Duitse kan optreden, wanneer en waar het verkiest, met het volste vertrouwen op een zegevierende afloop.

Londen, 9 juni. Reuters bijzondere correspondent aan het Engelse front seint heden: De slag van Vimy en van Mesen zijn verschillende strategische overwinningen. Ze hebben het gehele aangezicht van de toestand aan het westelijke front te noorden van Atrecht veranderd. Twee zulke verpletterende slagen binnen betrekkelijk korte tijd tegen het prestige en de materiële sterkte van de Duitsers zijn zeer bemoedigend en zijn mijlpalen van de vooruitgang van de oorlog. Een belangwekkende gissing is nu, wat de Hunnen zullen doen, om te trachten hun bankroete krediet te herstellen. Terwijl het altijd gevaarlijk is om in oorlogstijd te profeteren, geloof ik vrij veilig te kunnen zeggen dat zij hun twee "onneembare" stellingen Vimy en Mesen voor altijd hebben verloren.

Het is het vierde Duitse leger dat deze zware nederlaag heeft geleden onder bevel van generaal Sixt von Arnim, die een thans vermaard verslag uitbracht over de gevechten aan de Somme, waarin hij voor de Engelse methoden en de Engelse moed een verstandig inzicht bleek te bezitten. Het meest verbazingwekkende verschijnsel bij de

overwinning van Mesen was de snelheid waarmee de beslissing verkregen werd. Het eigenlijke gevecht was betrekkelijk weinig meer dan een onbelangrijke episode in de slag. Dit zeggende, wens ik geen ogenblik de prachtige voortvarendheid en dapperheid van onze manschappen te verkleinen, maar zij erkennen zelf dat de slag is gewonnen door de kanonniers en de genietroepen voor zij optrokken. Gehele compagnieën bereikten hun doel zonder verlies.

Het wordt hoe langer hoe zekerder, dat de verliezen van de vijand schrikbarend waren en geheel buiten verhouding van het gemiddelde cijfer, dat men mag afleiden uit het aantal gevangenen. Waarschijnlijk zullen wij nooit vernemen, hoeveel kanonnen de Duitsers in deze slag verloren hebben, daar men weet dat zulk een groot aantal bedolven zijn.

Onze vliegers verdienen ook alle mogelijke bewondering. Een vlieger ontdekte bijvoorbeeld een Duitse stafauto, die langs de weg snorde met vijf officieren erin. De vlieger dook tot op vier voet afstand. De waarnemer liet onderwijl aldoor zijn Lewis-geweer spelen en bij een poging om te ontsnappen vloog het voertuig de dijk af en de vlieger zag de officieren eruit geslingerd worden, in modder en rook.

Tot gisteravond bleef de toestand betrekkelijk rustig, behalve dan dat de artillerie voortdurend schoot, waarin wij een groot overwicht bezitten. De Duitsers hoopten zich verscheidene malen op, maar onze artillerie fnuikte gewoonlijk deze concentraties voor zij binnen een gewerschot afstand kwamen en het gerucht wil, dat de officieren moeite hebben, om hun manschappen in de wervelstorm van kanonvuur te sturen. Men moet dat gerucht echter niet als ernstig beschouwen, wegen de algemene tegenaanval die gisteravond beproefd is.

De kranigheid waarmee onze artillerie de infanterie steunde, was boven alle lof verheven. Ik verneem, dat een ongelooflijk aantal kanonnen dicht achter de nieuwe stellingen naar voren gebracht werden, voor de zon ver boven de gezichtseinder geklommen was. Als de vijand zijn reserves op dezelfde kwistige wijze in de strijd wil brengen als hij deed na de slag bij Atrecht, zal hij datgene doen wat Haig stellig het liefst zou zien gebeuren.

De les, die de slag van Mesen weer geleerd heeft, is dat geen verdedigingswerken voldoende in staat zijn, om het overwicht van de zware artillerie te weerstaan. Dat overwicht hebben wij nu, en misschien nog wat meer als reserve. Maar van nog meer betekenis is het, dat wij langzaam de beheersende stellingen krijgen, waaruit wij het overwicht met de dodelijkste uitwerking kunnen gebruiken.

Londen, 11 juni. De militaire medewerker van de Times zegt in een artikel over de overwinning van Mesen: Men heeft aan de Duitsers verzekerd dat de meedogenloze duikbootoorlog ons in zes weken klein zou krijgen en voor dat verwachte succes hebben zij de vijandschap van de Verenigde Staten geriskeerd. Ofschoon de Duitsers nog gepaaid worden met de verzekering dat wij gebrek lijden, zullen sommige van hun rondzwervende spionnen het Duitse legerbevel er toch wel van verwittigd hebben, dat Engeland nauwelijks lijdt in vergelijking met Duitsland. De Duitsers werd ook verteld, dat wij te Atrecht de reservemunitie verschoten hadden, die wij deze winter hadden opgehoopt, en dat die spoedig uitgeput zou zijn. De verdedigers van de rug van Mesen zullen nauwelijks in die illusie delen en ofschoon wij bescheiden liefhebbers zijn in het spel van de landoorlog, beginnen wij te vermoeden, dat wij beter zijn dan de beroepsspelers, in elk opzicht. We begrijpen heel goed dat het voor de Duitsers nodig is, om Hindenburg in de hemel te verheffen, maar wij hebben hem daar nog niet zien zweven. Hij en Ludendorff hebben, sinds zij de leiding in handen kregen, de veldtocht in het

westen gevoerd als doodgewone generaals en wij kunnen, behalve in hun snoevende en misleidende berichten, niets ontdekken waarin zij uitmunten. Als men 300.000 gevangenen en 500 kanonnen verliest, terwijl men beweert bijna even sterk als de Engelsen te zijn, levert men nu juist niet het bewijs van bevoegdheid en over het algemeen vinden wij, dat Moltke en Falkenhayn het er goed afbrachten. Wij bewonderen zeker de stoutmoedigheid waarmee de Duitse pers verklaart, dat onze verliezen van drie tot vijf maal zo groot zijn als zij werkelijk geweest zijn.

Maar wij kunnen niet begrijpen wat men daarmee wil, daar een simpele optelling van onze openbaar gemaakte verliezen de waarheid aan het licht zouden gebracht hebben. Maar waarheid is nooit iets, waarnaar de Duitsers streven. Wij kunnen alleen veronderstellen dat de Duitsers onze verliezen naar hun eigen verliezen rekenen.

Berlijn, 10 juni. In het vak van Wijschate hield op 8 juni de uitgeputheid van de Engelsen aan. Ook de artilleriebedrijvigheid bleef binnen matige perken. Alleen aan het kanaal van Ieper nam zij 's middags toe en groeide 's avonds nog aan tegen de Duitse batterijstellingen ten zuiden van de Douve en in het achterwaarts gelegen terrein.

De Duitse artillerie nam gevulde Engelse loopgraven in het bos van Ploegsteert en ten noordwesten daarvan onder vuur. De pogingen van de Engelsen, om zich in het veroverde terrein te organiseren, werden krachtig door flankvuur van de Duitse artillerie in de sector van Ieper en door batterijen ten noorden van Rijsel bestreden. Ten zuidwesten van Hollebeke werd een geslaagde tegenaanval ondernomen, welke de Engelsen verschillende Lewis-geweren kostte. Op het gehele front in Artois bleef het artillerievuur op 9 juni matig. Infanterieaanvallen hadden nergens plaats. Ook hier maakten

de zware verliezen, welke de Engelsen bij hun vergeefse aanvallen tegen Lens op 8 juni leden, een rustpauze noodzakelijk, zowel als een nieuwe groepering van de afgetreden troepen.

Volgens nadere berichten werd hier de aanval over zes kilometer breedte door ongeveer 2 Canadese divisies en 1 Engelse divisie ondernomen. De gevechten waren uiterst verbitterd, waarvan de grote verliezen van de Engelsen aan doden en gewonden getuigenis afleggen. Bij de zuivering van de laatste Engelse steunpunten en het voorterrein konden deze verliezen zonder tegenspraak worden geconstateerd.

Berlijn, 9 juni. Uit Engelse persbeschouwingen blijkt, dat het eerste doel van de slag in Vlaanderen de verovering van Rijsel is. De door de correspondent van de Morning Post verwachte snelle opmars naar die stad heeft echter nog de tijd. Terwijl bij de verovering van de Vimy-hoogten, die van Duitse zijde nooit als succes van de Engelsen betwist is, een niet onaanzienlijke terreinwinst is behaald, met weliswaar zware verliezen, die de uitslag van de strijd niet zou kunnen rechtvaardigen, heeft de bezetting van de boog van Wijtschate de Engelsen ontzettende offers gekost, waar slechts een zeer kleine winst tegenover staat. Met het opgeven van de vooruitgeschoven en moeilijk te verdedigen boog van Wijtschate moest natuurlijk altijd rekening gehouden worden. Daar kwam bij dat de Engelsen door talrijke door hen gegraven mijngangen de Duitse stelling daar in hoofdzaak in de lucht lieten vliegen en op de rest, die ervan was blijven staan, en op de daarin liggende bezettingen met een verspilling van munitie, een roffel sloegen, die zelfs de verenigde granaatfabrieken van de gehele Entente, Amerika inclusief, op de duur niet kunnen verdragen. De geringe buit aan geschut, die de Engelsen kunnen opgeven, verduidelijkt het feit, dat de Duitse hoofdverdedigingsstellingen meer naar achteren toe lagen, en dat de Engelsen voor die vooruitgeschoven hoek een onzinnige hoeveelheid

bloed en munitie opgeofferd hebben. Evenals in Frankrijk de successen van 16 en 17 april slechts kort gejuich verwekten, maar bij het bekend worden van de offers, die ze gekost hadden, voor diepe verslagenheid plaats maakten, zo zal zich ook in Engeland hetzelfde voordoen, zodra het land zal vernemen, hoe duur die enkele vierkante kilometers grond gekocht zijn. Terecht zal in Engeland de overtuiging veld winnen, dat het bij de tegenwoordige vorm van de oorlog niet op winst of verlies van kleine of zelfs grotere stukken terrein aankomt, maar uitsluitend op het behoud van zijn eigen gevechtskracht en de vermindering van die van de vijand. Dit laatste hebben de Duitse troepen bij de strijd in de boog van Wijtschate schitterend bereikt.

Het bombardement van Oostende.

Londen, 10 juni. De admiraliteit maakt bekend dat een pas ondernomen verkenning aantoont dat alle grote schepen uit Oostende weggenomen zijn. De twee torpedojagers waarvan gemeld werd dat zij naar Zeebrugge gesleept werden, zijn vermoedelijk die, welke bij het bombardement beschadigd zijn. De haven ziet er verlaten uit.

Onder grote belangstelling is heden op de algemene begraafplaats in Den Haag het stoffelijk overschot van de eerste luitenant der vestingartillerie van het Belgische leger Dubois d'Enghien ter aarde besteld.

Op de begraafplaats bevonden zich, behalve vele Belgen en enige geïnterneerde Belgische mindere militairen, de Belgische generaals Dossin, Van Hyfte, Mascart, Cuvelier, de Schepper en de Jamblinnes de Bieux, een deputatie van de Société d'officiers pensionnés. Verder bewezen vele Nederlandse officieren, inzonderheid van het wapen der artillerie, hun ontslapen wapenmakker de laatste eer. Onder hen

waren generaal Onnen, hoofd van internering, met twee hem toegevoegde officieren, kolonel de Ridder, plaatselijk commandant te 's Gravenhage, met zijn adjudant, overste graaf Dumonceau, commandant van de brigade grenadiers en jagers, met zijn adjudant, overste Laatsman als vertegenwoordiger van de inspecteur-generaal der vestingartillerie en overste Legger.

Toen de rouwstoet, voorafgegaan door vier hoornblazers van de vestingartillerie, de treurmuziek spelende Koninklijke Militaire Kapel en een detachement vestingartillerie onder commando van kapitein Wijtsma, het kerkhof kwam oprijden, terwijl Nederlandse en Belgische officieren dienst deden als slippendragers, gaf een vuurpeloton een salvo af over de rouwwagen, welke gevolgd werd door een aantal geïnterneerden, die bloemen en kransen droegen, aan de dode gewijd door Belgische geïnterneerde officieren uit verschillende plaatsen van ons land.

Aan de groeve herdacht majoor Dermul, sprekend uit naam van het gehele Belgische leger, de overledene als een uitmuntend troepenofficier, die slachtoffer werd van zijn plicht en wiens borst het Leopoldskruis en het Oorlogskruis sierden. Zijn nagedachtenis zal onder zijn kameraden blijven voortleven als die van een dapper man, die kalm en vastberaden wist te sterven, zoals een waar soldaat betaamt.

De oorlogstoestand.

Op het nieuwe slagfront ten zuiden van Ieper hebben de troepen van beide partijen een betrekkelijk rustige zaterdag en zondag gehad. Alleen melden beide partijen enige vergeefse aanvallen van de tegenpartij. Op enige punten wisten de Engelsen hun linie wat te verbeteren, maar de acties, die daartoe leidden, waren niet van grote omvang.